

GRĖSMĖ

Gruodžio pabaiga. Ap__pietė(y/i). Algis žvalus gr__žta iš mokyklos. Ne žin__sniuoja(k/g), o bėgte bėga. Mat lauke stipriai š__la. Jau senokai užš__lo tvenkinys. Žiema __sismagina(y/i/i). Ir sniego u__tenka(š/ž). Neūžaugos kr__meliai sk__sta pusnys__.

Prie nam__ Algis sta__teli(p/b). Žvilgt į šon__ — ogi po agr__stais sp__steliai pakišti. Broliuko darbas! Jaunėliui nuolat galvoj visokie sl__stai, žabangai, pinklės. Neiškęs pikto pokšto nei__krėtęs(ž/š). Priraizg__s(y/i/i) narplį iš meškerės valo ir smai__sto(k/g), kala prie len__galio. Paskui dar trupinėlių pabarsto. Bet ar tokios les__klėlės(y/i/i) paukštel__i laukia?

O prie sp__stų aure jau z__lutė(y/i/i) strikinėja. Kol kas nedr__sta(y/i/i), nesir__žta(y/i/i) u__šokti ant lentelės. Reikia š__ktelti. Išsigąs ir nuskris.

Bet Algis tiesiog sustin__sta iš s__ubo. Už kito kr__melio — katinas! Ne taikus g__vūnėlis(y/i/i), o tikras galvažud__s(y/i/i). Net ūgtelėjus__(y/i/i) žąsiuk__ pernai apdr__skė. Taikėsi galvut__ nuk__sti. Algis puikiai t__nenaudėl__(y/i/i) paž__sta. Štai ir dabar t__so(y/i/i) plėšrūnas lyg negyvas. Paskutinė ram__bės akimirka.